

ที่ มท ๐๓๐๗.๔/ว ๒๓๔๗๔

กรมการปกครอง

๖๖ อาคารนาคราช ถนนวิภาวดีรังสิต ชั้น ๑๑

ถนนบรมราชชนนี แขวงบางบำหรุ

เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

ร/กกรฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับอายุความการปรับเป็นพินัยในบทกำหนดโทษตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การนับอายุความสำหรับความผิดฐานไม่แจ้งย้ายถิ่นที่อยู่แก่นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมการปกครองพบปัญหาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กรณีการไม่แจ้งย้ายอาวุธปืนต่อนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เป็นความผิดต่อเนื่องหรือไม่ และจะเริ่มนับอายุความเมื่อใด ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็นแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท” ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดความผิดฐานไม่แจ้งอาวุธปืนถูกทำลายหรือสูญหาย ฐานไม่แจ้งการตาย และฐานใบอนุญาตสูญหายหรือลบลื่อนแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด แล้วแต่กรณี เช่นเดียวกับการไม่แจ้งย้ายถิ่นที่อยู่ เพื่อให้การดำเนินการปรับเป็นพินัยในบทกำหนดโทษตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ชัดเจน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เทียบเคียงบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การนับอายุความสำหรับความผิดฐานไม่แจ้งย้ายถิ่นที่อยู่แก่นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงขอให้จังหวัดแจ้งนายทะเบียนท้องที่ถือปฏิบัติตามแนวทาง ดังนี้

๑. ให้บุคคลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ มีหน้าที่แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

๑.๑ กรณีอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแล้วถูกทำลายหรือสูญหาย ตามมาตรา ๒๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเหตุและส่งมอบใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือที่เกิดเหตุภายในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบเหตุ

/๑.๒ กรณีผู้ที่...

๑.๒ กรณีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนคนใดย้ายถิ่นที่อยู่ ตามมาตรา ๖๒ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย และถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ใหม่ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกด้วย

๑.๓ กรณีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตาย ตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด หรือใบอนุญาตของผู้ตายตกอยู่ในความครอบครองแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต

๑.๔ กรณีใบอนุญาตสูญหาย เป็นอันตราย หรือลบล้างอันไม่ออก ตามมาตรา ๖๙ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุนั้น แต่ถ้าใบอนุญาตที่สูญหายได้คืนภายหลัง ก็ส่งใบแทนนั้นแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ไดคืน

๒. หากปรากฏว่าผู้มีหน้าที่แจ้งตามข้อ ๑ ไม่แจ้งนายทะเบียนท้องที่ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ให้นายทะเบียนท้องที่ดำเนินการปรับเป็นพินัยในระบบปรับเป็นพินัยของกรมการปกครอง (offense) ต้องเริ่มนับอายุความตั้งแต่วันกระทำความผิด โดยนับในวันถัดจากวันสุดท้ายของระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

๗๐๘

(นายไชยวัฒน์ จุนถิระพงศ์)

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

ส่วนการอนุญาตอาวุธปืน

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๕๙๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การนับอายุความสำหรับความผิดฐานไม่แจ้งย้ายถิ่นที่อยู่
แก่นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาวรูปิน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวรูปิน พ.ศ. ๒๕๕๐^{*}

กรรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๓/๑๓๑๐๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า กรรมการปกครองพบปัญหาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติอาวรูปิน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวรูปิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติอาวรูปินฯ บัญญัติว่า “ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวรูปินคนใดย้ายถิ่นที่อยู่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย และถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ใหม่ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกด้วย” ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวไม่แจ้งย้ายภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

ในการบังคับใช้กฎหมาย กรรมการปกครองเห็นว่า หากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดต่อเนื่อง ตรานใดที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวรูปินไม่แจ้งย้ายก็ยังเป็นความผิดอยู่เรื่อยไปจนกว่าจะดำเนินการแจ้งย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ เทียบเคียงบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับการไม่ยื่นขอมีบัตรประจำตัวประชาชน เรื่องเสร็จที่ ๑๒๐๗/๒๕๕๘ อายุความจะยังไม่เริ่มนับจนกว่าจะได้แจ้งย้ายต่อนายทะเบียนท้องที่ แต่หากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดสำเร็จตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อายุความจะเริ่มนับตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

กรรมการปกครองจึงขอหารือว่า ความผิดฐานไม่แจ้งย้ายถิ่นที่อยู่แก่นายทะเบียนตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติอาวรูปินฯ เป็นความผิดต่อเนื่องหรือไม่ และจะเริ่มนับอายุความเมื่อใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) พิจารณาข้อหารือของกรรมการปกครอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรรมการปกครอง) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๖๒^{*} แห่งพระราชบัญญัติอาวรูปิน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวรูปิน พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวรูปินคนใดย้ายถิ่นที่อยู่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย และถ้าย้ายไป

^{*}ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๒/๑๘๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{*}มาตรา ๖๒ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวรูปินคนใดย้ายถิ่นที่อยู่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย และถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ใหม่ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกด้วย

อยู่ต่างท้องที่ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ใหม่ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ย้ายไปถึง
อีกด้วย หากฝ่าฝืน บุคคลนั้นต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาทตามมาตรา ๘๓^๓
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดความผิดฐานไม่แจ้งย้ายถิ่นที่อยู่
แก่นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาวูรป็นฯ ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด เมื่อพ้นระยะเวลาที่ต้อง
แจ้งการย้ายถิ่นที่อยู่ต่อนายทะเบียนแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่แจ้งย้ายต่อนายทะเบียน ความผิดก็เริ่ม
ตั้งแต่วันนั้น ไม่ใช่ความผิดต่อเนื่อง และต้องเริ่มนับอายุความตั้งแต่วันกระทำความผิด โดยนับในวัน
ถัดจากวันสุดท้ายของระยะเวลาสิบห้าวันที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ตามนัยความเห็นของคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ที่ได้เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๔๓/๒๕๓๖^๔

เมื่อมาตรา ๑๑^๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติ
ไว้ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำ
ความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
ดังนั้น ความผิดตามมาตรา ๖๒^๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวูรป็นฯ จึงมีอายุความสองปีนับแต่วันถัดจาก
วันสุดท้ายของระยะเวลาสิบห้าวันที่กำหนดไว้

อนึ่ง การแจ้งย้ายอาวูรป็นมีความเชื่อมโยงกับการย้ายถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วย
การทะเบียนราษฎร และความผิดฐานไม่แจ้งย้ายถิ่นที่อยู่แก่นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติ
อาวูรป็นฯ เป็นความผิดที่นายทะเบียนจะพบเห็นได้เมื่อผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวูรป็น
มาแจ้งย้ายต่อนายทะเบียนเท่านั้น ซึ่งอาจจะขาดอายุความในการดำเนินคดีปรับเป็นพินัยแล้ว
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) จึงมีข้อสังเกตว่า หากกรมการปกครองเชื่อมโยงฐานข้อมูล
ทะเบียนประวัติราษฎรเข้ากับฐานข้อมูลทะเบียนอาวูรป็นเพื่อให้ นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติ
อาวูรป็นฯ สามารถตรวจสอบถิ่นที่อยู่ของผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวูรป็นได้อย่างสมบูรณ์
และเป็นปัจจุบันเสมอ ก็จะเป็นประสิทธิภาพในการควบคุมอาวูรป็น และยังผลให้เกิดความ
สงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชนด้วย

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๖๘

^๓มาตรา ๘๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่งหรือมาตรา ๖๕
มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท

^๔บันทึก เรื่อง การนับอายุความสำหรับความผิดฐานไม่ขอมีบัตรประจำตัวประชาชน
ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๑๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๓๖
ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๕มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปี
นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น